

"והערב נא"

הערות המערכת: ניתן לפנות לקבלת הגיליון במייל מאמרים/בדיחות/הכל-כל מה שאתם רוצים שיפורסם בעלון-יתקבל בשמחה לאחר אישור החומר ע"י המערכת, מייל העלון; לכל צרכי העלון: alonalon7761@gmail.com נשמח אם תפיצו את העלון במייל או בהדפסה. בהמשך יש פרטי זכיה בהגרלה החדשית, ניתן למצוא את העלון באתרים: לדעת נט, דרשו ותורת יוסף, ואתר שלנו שניתן לקבל הישור אליו במייל. ניתן לקבל גם ברשימת התפוצה במייל (מייל העלון הנ"ל) לפניות לעורך העלון: elkanaacoen@gmail.com לפרסום מודעות שקטות פנו למייל העלון הנ"ל. קריאה מהנה, שבת שלום. המערכת.

תוכן הגיליון:

עמוד 1: פינת הירושלמי השבועית.

עמוד 2: נר ה' נשמת אדם - הרמ"א,

עמוד 3: סיפור - החוב מהגוי שהרבי מביאלא לא שכת.

עמוד 4: אחת שאלתי, שו"ת מרתק!

עמוד 5: המשך טעם בקטנה.

עמוד 6: כתב חידה נושא פרסים.

עמוד 7: חידון נושא פרסים + המשך טעם בקטנה.

עמוד 8: בדיחות.

הדלקת נרות השבת:

ירושלים: 6:43, תל אביב: 6:59,

חיפה: 6:53, באר שבע: 7:02.

צאת השבת:

ירושלים: 7:58, תל אביב: 8:00,

חיפה: 8:01, באר שבע: 7:59.

שבת שלום ומבורך! ל"ד לעומר

פינת הירושלמי השבועית

מאת הרב אברהם הכהן בל"ס - ראש מכון אורות הירושלמי

חומרת הפיכת הנושאים האידיאולוגים לאינטרסים

ויקרא כב, טו: "ולא יחללו את קדשי בני ישראל את אשר יקרימו לה' "

ירושלמי נדרים יא, ג: "הכהנים והלויים המסייעין בגרנות אין נותנין להן לא תרומה ולא מעשר ואם נתן חילל - ולא יחללו את קדשי בני ישראל", והן מחללין אותן. יותר מיכן אמרו: תרומתן אינה תרומה, ומעשרותן אינן מעשר, והקדשן אינן הקדש, ועליהן הכתוב אומר 'ראשיה בשוחד ישפוטו', והמקום מביא עליהן ג' פורענויות: 'לכן בגללכם ציון שדה תחרש וירושלים עיין תהיה והר הבית לבמות יער'."

התורה זיכתה לכהן, איש הרוח והחינוך, מתנות כהונה. זיכו זה מגמתו להראות עד כמה התורם מחשיב את עולם הרוח בכך שעל-ידי תרומתו הוא מאפשר לכהן וללוי, מקבלי המתנות, להתפנות לצרכי הכלל.

כהן המסייע בבית הגרנות הוא כהן העוזר לבעל הבית בזרייה ובדישה מתוך תקווה שבשכר טרחתו יתן לו בעל הבית את התרומה.

כהן שעוזר לבעל הבית בבית הגרנות כדי לזכות בתרומה מצהיר בכך שנתנית התרומה היא חלק מאינטרסים משותפים של בעל הבית והכהן ואין כאן שום דבר בעל משמעות רוחנית. אין לך חילול השם גדול יותר מגישה זו. לדעת הירושלמי, חילול קודש זה הוא הסיבה המרכזית לחורבן הבית.

נר ה' נשפת אדם - מגדולי וצדיקי הדורות האחרונים

רבינו הרמ"א, רבי עישה איסרליש זצ"ל - י"ח אייר, ה'של"ג. הרמ"א מגדולי הפוסקים מפורסמת עליו המליצה בשם החת"ס "ובני ישראל יוצאים ביד רמ"א". במקום גדולתו שם אתה מוצא ענוותנותו - לאחר שהחל לחבר ספר הלכות כשו"ע, גנזו משנדדע לו על כתיבת השו"ע ע"י ר' יוסף קארו, וחיבר רק "הגהות" לפירושו. נפטר בל"ג בעומר בשנת ל"ג והשאיר אחריו ל"ג ספרים שכתב (ויש אומרים שנפטר בגיל ל"ג - 33)

הגאון ר' יחזקאל לנדא בעל ה'נודע ביהודה' 'ציון לנפיש חיה' וספרים נוספים. נלב"ע יז אייר, ה'תקנ"ג רבה של פראג ומגדולי הפוסקים. נודע בחריפותו ובפקחותו הרבה. הרב מימון (שרי המאה ח"א פי"ז) מתאר כיצד הציל את יהודי פראג בזכות חסד שעשה עם נער נוצרי מוכה, שלאחר שנים גילה לו כי אופי הכפר טכסו עצה עם הכומר הנוצרי להרעיל את כל הלחמים במוצאי הפסח. הנוב"י גזר להמשיך באותה שנה את הפסח ביום נוסף ומשטענו כלפיו מול מושל העיר אמר שישלם הכל ובלבד שיבדקו את פיתם של האופים... (ועי"ש עוד).

בשו"ת הנודע ביהודה (מהדורא קמא, יו"ד צג) התנגד לאמירת "לשם יחוד" לפני המצווה, "עד שאתה שואלני נוסח אמירתו, יותר ראוי לשאול אם נאמר כי טוב באמירתו...". וממשיך שם שבדורות קודמים שהיו עמלים כל ימיהם בתורה ובמצוות לא אמרו זאת. והמליץ בחריפות "ישרים דרכי ה' צדיקים ילכו בהם וחסידים יכשלו בהם". במהדורה שנייה שיחדו חסידים את המדפיס שיכתוב "ופושעים" אמר על כך הנוב"י: אני עשיתי מ'פושעים' - חסידים, ואילו הם עשו מה'חסידים' - פושעים... (שרי המאה שם). [כהערה: למעשה לא פסקו כמו הנוב"י בזה, ואף הרב קוק בעולת ראייה מביא ומפרש את ה'לשם יחוד', אולם דבריו פעלו רושם ואיזון שהוא שאיפשר לדברים להתקבל. עפ"י תשובה בע"פ מהגאון ר' מרדכי שטרנברג שליט"א]

אליהו (אלי) כהן הי"ד, הוציא להורג בדמישק ב- טז אייר תשיכ"ה ועד היום לא הובא לקבורה בישראל. אלי כהן הוא גיבור ישראל ששנים רבות מחייו חי כ"חבר" לצד הגרועים שבשונאינו במסירות נפש למען מדינת ישראל בניחוק כמעט גמור מאשתו וילדיו, שכלל לא ידעו ממעשיו ותפקידו. בחכמתו הרבה התברג וקשר קשרים בצמרת השלטון וההנהגה בסוריה, ושידר את תגליותיו החשובות [על אלה ש'נוסדו יחד על ה' ועל משיחו] בחשאי, למדינת ישראל. לוי אשכול (ראש ממשלת ישראל בעת מלחמת ששת הימים) אמר: "מעשיו של אלי כהן חסכו למדינת ישראל חטיבות רבות של חיילים (-כלומר: את חייהם!), והמידע שהביא לפני מלחמת ששת הימים היה מידע שלא יסולא בפז, והביא לניצחון הגדול במלחמת ששת הימים (!!!)"

מדינת ישראל עשתה מאמצים גדולים להציל את חייו ולשחררו. אך הסורים האכזריים סירבו לכל ההצעות. עד היום לא נענו הסורים לבקשה לאפשר את הבאתו לקבורה בישראל.

על פי כל העדויות, אלי הי"ד התקשה אפילו לעמוד על רגליו מחמת העינויים הקשים שעבר ולכן 'משפטו' התנהל בדלתיים סגורות ללא כלי תקשורת עקב חששם של בכירי השלטון הסורי מתגובות העולם לאכזריותם הבלתי נתפסת.

אלי כהן הי"ד זכה לומר וידוי עם רב יהודי לפני הוצאתו להורג, והשאיר מכתב לאשתו שבמילותיו האחרונות ביקש: "התפללו לעילוי נשמתו".

טעם בקטנה - ווארטים ופנינים עיטולבי חן

"בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָּכֶם כָּל־מִלְאכַת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ" (כ"ג, ז') - דווקא מלאכת עבודה נאסרה ביום טוב, ולא מלאכה שהיא לצורך אוכל נפש, ומדוע החילוק משבת בו נאסרה כל מלאכה? משום שבשבת אנו מתדמים ליוצרנו ששבת ממלאכה, וכל מלאכה בכלל, אך זה אינו שייך ליום טוב! כל השביתה ביום טוב היא על מנת לפנות את האדם מטרדתו בענייני העוה"ז כדי להעמיק במהותו של החג ובניסי הקב"ה עמנו כדברי החינוך בפרשתנו (מצוה רצז), ולכן מלאכה שהיא לצורך אוכל נפש לא נאסרה, אדרבא, ע"י ההיתר בהן, נוח לו לאדם לשמוח ולהתרכז בהודאת ה'. עוד מעניין לציין כי ישנם 6 ימים טובים בהן הותרה מלאכת אוכל נפש (עי' רמב"ם הל' יו"ט א', א'), ויו"ט אחד שהוא "שבת שבתון" - יום הכיפורים שהוא השביעי, כביכול - "שבת של הימים הטובים" שבו אכן נאסרה כל מלאכה, ואף מלאכת אוכל נפש! (עפ"י דברים מהרב חנן אדלשטיין שליט"א)

סיפור - החוב שהרבי לא שכח, גם פעולם האפת...

ליהודי מבוגר למדי, מהחוב הישן הרובץ על כתפיו.

הבן הבכור הלך גם הוא בדרכי האב, וביטל את הדברים בלבו. הוא סבר שאביו הזקן, החל לדמיין ולחלום חלומות, והסיר זאת מלבו.

לא יצאו ימים מרובים, ונגיף הקורונה אשר הפיל חללים רבים בארה"ב ובעולם כולו ל"ע, פגע גם באותו יהודי בעל חוב שהשיב את נשמתו ליוצרה, לפני שזכה להחזיר את ההלוואה.

"כעבור זמן מה הופיע האב בחלום לבנו השני, וציווה עליו לטפל בהקדם בעניין ההלוואה, משום שהוא אינו יכול להגיע למנוחתו כל עוד החוב הכספי רובץ עליו." אחיך הבכור התעלם מבקשתו, אמר לו האב, "ולכן אני מבקש ממך שתעשה זאת אתה, מהר אל תאחר!"

הבן פנה אל אחיו הבכור ושאלו אם אכן דיבר עמו האב בנושא זה לפני פטירתו, והבן אישר את הדברים במלואם. וכך פנו הבנים לרב שהורה להם כיצד לחלק את הירושה. קודם יש לחלקה לפי מספר בניו של הנפטר, הלא המה בניו של בעל ה'חלקת יהושע', כל אחד מהם מקבל חלק אחד שווה. היחיד מבין בני ה'חלקת יהושע' בנותר בין החיים הלא הוא כ"ק אדמו"ר מביאלה שליט"א, ועליכם למסור לו את הכסף שמגיע לו. את שאר הכסף ששייך לבניו האחרים של ה'חלקת יהושע' אשר כבר אינם בין החיים, יש לחלק ליורשיהם, כל אחד לפי מספר היורשים שלו.

"וכך התחלקה הירושה ביני וביני אחיי, וזכיתי בירושה של 100 דולרים מזקני הקדוש זיע"א..." (עפ"י אתר 'דרשו')

התחתן והתגורר עם רעייתו בדירה שלקחו ב'דמי מפתח'.

"עברו כמה שנים ומצבו הכלכלי הוסיף להיות רע, ולא עלתה בידו האפשרות לשלם לזקני את ההלוואה. המצב הכלכלי גרם לו לבסוף לנסות את מזלו בארץ זרה, והיגר עם משפחתו לאמריקה, שם השתקע וגידל את ילדיו בשלום ובשלווה.

דבר ההלוואה כמעט נשכח ממנו. הוא הגיע כעבור שנים לביקור בארץ ונזכר שהוא חייב לכסף לזקני. אפילו חשב להיכנס לשלם, אבל לא היה בידו מספיק כסף והוא שב לארה"ב כשהוא שב ושובח את ההלוואה ואת החוב שהתחייב לשלם. ויהי לפני כשנה, והנה בחלומו הוא רואה את זקני הקדוש, המגיע אליו ומזכיר לו להחזיר את החוב של 3,600 הדולרים אשר לווה ממנו לפני עשרות שנים.

היהודי השתומם, "הרי אתם בעולם האמת", אמר לזקני, "ומה לכם כי תתעסקו עם עניינים כספיים, וכי לא תוכלו למחול לי על כך ובזה נפתור את הבעיה?"

השיב לו זקני מיניה וביה, "הרי הכסף כבר אינו שייך לי כי אם ליורשיי, ולכן לא אוכל למחול עליו"

"היהודי קם משנתו, ולאחר שהרהר בדבר, החליט שאין זה אלא חלום, ונשכח הדבר מלבו בשלישית.

"אולם, כאשר נשנה החלום בשנית כעבור שבועות אחדים, הבין שאכן מוטלת עליו החובה לתקן את אשר עיוות. קרא לבנו בכורו וציווה עליו, לשאול רב כיצד יעשה, ולהחזיר את ההלוואה על מנת לפטור את אביו, שכבר הפך

סיפור מעשה זה סיפר האדמו"ר מביאלה-לונדון בר"ח אייר השנה! ממעשה זה יש לנו ללמוד כמה יש לנו להיזהר ולהישמר בכל הקשור לממון הזולת, לבל תוטד מנוחת הנשמה שנים רבות לאחר מכן בגלל חובות כספיים שלא נפרעו בזמנם." בערב פסח השנה טילפן אחי, כ"ק אדמו"ר מביאלה-אשדוד שנמצא בידו שטר של \$ 100 ששייך לי, ירושה מהסבא שלנו הרה"ק בעל החלקת יהושע מביאלה זיע"א, לאחר שחלפו כבר כארבעים שנה מאז הסתלקותו! וכה סיפר:

מעשה (לפני קרוב ל-100 שנה) בבחור שהתקשו למצוא עבורו שידוך, משום שהיה עני ואביון, ולא היה בידו ובידי משפחתו לשלם אפילו דמים מועטים כמחצית מהעלות של 'דמי מפתח' בדירה קטנה, בה יוכלו לגור הוא ורעייתו, ובשל כך משכו רבים את ידיהם ממנו, ואמרו שהם מעדיפים למצוא לבתם חתן שכן יוכל להביא עמו לפחות מימון מינימלי.

"בא אצל זקננו הקדוש האדמו"ר מביאלה ר' יחיאל יהושע רבינוביץ' זצ"ל בעל ה'חלקת יהושע', ותינה לפניו את צרתו כשהוא מבקש עצה וברכה. אמר לו הרבי, הרי עמי סכום של \$3,600 סכום נכבד ביותר באותם ימים, הא לך סכום זה בהלוואה, כעת יש בידך סיפק לשלם עבור 'דמי מפתח', ואתה תחזיר לי את כספי כאשר ירווח לך בעזרת ה'."

"שמח הבחור לקבל את המעות, ויצא מאת הקודש כשהוא הולך כשבידו המעות שסייעוהו להקים בית נאמן בישראל. ואכן פעלו המעות את פעולתן, ובתוך זמן מה בא בברית השידוכים, ולאחר מכן

אחת שאלתי - שו"ת פרתק!

ימֵנָה נְפִישׁ-בְּהֵמָה יִשְׁלַמְנָה (ויקרא כ"ד, י"ח), בפסוק זה נידונים נזקי ממון באדם, דהיינו דיני המזיק את ממון חברו במישירין (רש"ר הירש).

חיוג מסוכן

שאלה:

מעשה בראובן שהניח את מכשיר הפלאפון שלו על גבי מעקה מרפסת דירתו בקומה עשירית(!), וישב לשתות קפה.

שמעון, חברו עמד במרפסת שממול, ובעינו החדה הצליח להבחין בפלאפון שהונח על גבי המעקה, וסנטימטרים בודדים מפריעים בינו לבין נפילה...

שמעון ידע שראובן רגיל לשים את הנייד שלו על מצב 'רטט' (כתחליף לצלצול), וחשב בליבו – איך הוא משאיר את הפלאפון ללא השגחה ויושב לו לשתות, הרי בכל רגע עלול לקבל שיחה, וכידוע המכשיר הרוטט נע וזע, ומי יודע מה עלול לקרות למכשיר?!

חשב שמעון בליבו: אלמד את חברי לקח – אחייג לפלאפון שלו, אחכה שהוא ירטוט קצת, ומיד אנתק. כך המכשיר לא יספיק ליפול, אלא 'לרעוד' מעט ו'להרעיד' את ראובן. כך ילמד ראובן לנהוג בזהירות ולשמור על המכשיר שלו...

שמעון חייג את מספר הפלאפון של ראובן, והמכשיר החל לרטוט... ראובן זינק לעבר המכשיר הרוטט, ושמעון ניתק מיד את השיחה, אלא שכל אחד מהם איחר את המועד ברגע אחד קטן – הניתוק של שמעון היה מאוחר ברגע קט, ורגע לפני שהספיק ראובן ליטול את המכשיר, הוא צנח מהגובה – היישר לרחוב...

בחסדי שמיים לא הסתיים המעשה המרושע והטיפשי של שמעון באסון ובפגיעה בנפש, אך הטלפון נחבט בעוצמה בגג מכוניתו של יהודה, המכשיר נופץ לרסיסים, וגם לרכבו של יהודה נגרם נזק.

ליבו של שמעון נקפו על המעשה הטיפשי שעשה. עכשיו הוא בא ושואל: "מהי מידת חיובי ביחס לנזקים שנגרמו לראובן וליהודה?"

תשובה:

א) הגם ששמעון המחייג לא בא במגע ישיר עם מכשיר הפלאפון, מכל מקום הוא אינו נחשב לגרמא בנזיקין, כי החיוג אל המכשיר הרי הוא כחץ שנשלח על ידי המחייג, וחייב מדין אדם המזיק. ואף אם נאמר שאינו נחשב למזיק מ'כוחו', כי החיוג לא נשלח ישירות למכשיר חבירו אלא עובר דרך אנטנה ושם למכשיר, מכל מקום אדם המזיק חייב גם ב'כוח כוחו'.

ב) ובאשר להיזק הרכב – הנה למדנו בגמרא (ב"ק ו.), שהמניח אבנו, סכיננו ומשאו בראש הגג, ורוח מצויה הולכתם והזיקו – חייב בתשלומי נזיקין, משום שדומה הדבר לחיובי ה'אש' שחייבה התורה את המבעיר לשלם, כאשר היא מתפשטת ומזיקה (והרי זה כ'גירי דיליה' – חיצים שלו). וממילא, אם היה מתקשר אל ראובן אדם אחר (שאינו מודע למקום המצאותו של הפלאפון) היה נראה לחייב את ראובן בנזקים שהמכשיר גרם, כי זו 'רוח מצויה' שיתקשרו אליו והמכשיר יפול.

ובמקרה שאלתנו, שבו גרם המחייג באופן ישיר להפלת המכשיר, פשיטא שהוא חייב בנזקיו ולא ראובן, ודומה הדבר לאדם שמניח את אבנו או סכיננו בראש הגג, ויכולים ליפול ברוח מצויה, וקדם אדם אחר וזרקן בידיים, שוודאי הזורק חייב, הגם שהיו עשויין ליפול בלעדיו, שכן מכל מקום עתה המזיק גרם לנזק בידיים.

לסיכום: שמעון חייב בנזק שנגרם לפלאפון של ראובן וגם לנזק מכוניתו של יהודה.

(נלקח מתוך הספר "אחת שאלתי" פניניו ואוצרותיו של הרב יצחק זלברשטיין שליט"א שע"י ר' ארז חזני)

הפיץ טעם בקטנה - ווארטים ופנינים פישולבי חן

"בן עזאי אומר הוי רץ למצווה קלה כבחמורה, ובורח מן העבירה..." (אבות פ"ד מ"ב)
 לכאורה היה צריך להקדים בריחה מעבירה לפני עשיית המצווה, כמו שנאמר: "סור מרע ועשה טוב".
 ואפשר לפרש על דרך המוסר שלפעמים אדם רץ יותר מדי למצווה ו'על הדרך' עושה עבירות (כגון: גאווה,
 מתכבד בקלון חבירו וכו') בבחינת "מצווה הבאה בעבירה", ועל כך הזהיר בן עזאי: "הוי רץ למצווה",
 בתנאי שבשעת המצווה תברח מן העבירה, שלא יצא שכרה בהפסדה" (מגדני אשר)

"אָמַר אֶל-הַפְּהָנִים" (ויקרא כ"א)

פירש"י "אמור... ואמרת" - להזהירם גדולים על קטנים". ומפרשים גדולי המוסר: להזהיר גדולים על
 קטנים, שלא ידאגו רק לעצמם - אפילו דאגה רוחנית, אלא שישימו ליבם גם אל האנשים הקטנים.
 (מכמני אשר)

"וַיִּקְחוּ אֵלָיוּ שְׁמֹן זַיִת זָךְ" (כ"ד, ב') כותב הנצי"ב: "אור המנורה הוא סגולה לפלפולה של תורה, שיהא
 כמעין המתגבר ולכוין האמת, להוסיף לקח בהלכות חדשות" ולכן נאמר "ויקחו אליך" - אל משה, ונסמך
 לפרשת המועדות, כי משה היה דורש בכל מועד הלכות חדשות וחיזושים רבים מעניינו.

"עַל הַמְּנֵרָה הַטְּהֵרָה יַעֲרֹךְ אֶת הַנְּרוֹת" (כ"ד, ד') - רש"י פירש על שם שעשויה מזהב טהור, או משום
 שהיה מדשן ומטהר אותה תחילה מן האפר שהצטבר בה. הנצי"ב מוסיף שכוחה הנ"ל להשפעת תורה
 תלוי בטוהרת הדור, ואכן בבית שני כשנתקלקל ונטמא הכח הרוחני של הדור, היה הכרח גדול יותר
 להתייגע ולעמול על מנת לעמוד על אמתה של תורה. וזהו כח התלמוד הבבלי, שהעמל בו האיר את עיני
 ישראל בתורה אף בגלות וכמאמר חז"ל "במחשכים הושיבני כמתי עולם - זה תלמודה של בבל".

הלכות ל"ג בעומר התשפ"א (עפ"י דפי ההלכה מהרב יצחק יעקב פוקס שליט"א)

- א. אין אומרים בו תחנון, ואף לא במנחה שלפניו. ואשכנזים אומרים למנצח וגו'
- ב. יש להיזהר, בבין השמשות, אור ליום ל"ג בעומר, שלא לומר: "היום ל"ג בעומר", שאזי, מספק, אין
 לספור בברכה באותו לילה, שיש הסוברים, שאמירת מספר הימים בראשי תיבות - כמוה כספירה (באור
 הלכה תפ"ט ד"ה מונה וכו').
- ג. האומר בטעות, בדיעבד - יש לו על מי לסמוך ולספור בברכה (שער הציון שם, כ"ח).
- ד. מכל מקום, האומר: "מותר לשמוע שירים לכבוד הרשב"י, כי היום כבר ל"ג בעומר" - עדיין יכול לספור
 בברכה, שהרי לא התכוון לספור, אלא לציון, שכך שם ה"יום טוב" (כה"ח, ל ושו"ת אור לציון ג, ט"ז, ד)
- ה. השנה שחל ל"ג בעומר בערב שבת, מותר אף לבני ספרד להסתפר בל"ג בעומר מפני כבוד השבת.
 ומותר גם להסתפר בליל שישי אם ישנה איזו סיבה כל שהיא שלא יוכל להסתפר בערב שבת. (שו"ת
 יביע אומר ב אהע"ז, ט"ז וחזון עובדיה א, ד)
- ו. 'חלאקה' לכל הדעות אפשר לקיימו כבר בליל ל"ג בעומר (דעת הגרי"ש אלישיב זצ"ל הלכות חג בחג
 ספיה"ע ז הערה 58).
- ז. מותר להשתתף בחתונה, אף למי שמנהגו לעניין ימי אבלות ימי הספירה שונה מהחתן והכלה, כיון
 שלהם זו מצווה, מצווה לקרואים לשמח חתן וכלה (שו"ת אגרות משה א, קנ"ט דעת הגרש"ז אויערבך
 זצ"ל הליכות שלמה ניסן, א, י"ט). אך לדעת הגר"ש וואזנר זצ"ל בקובץ מבית לוי, אין אלא לאחל מזל
 טוב, ולא להשתתף בריקודים ובסעודה.

וְנִלְמַד שֶׁהוּא מִבְּחָר
בְּיִתְרוֹן, לומדים שצריך לבגדי הכה"ג
ביו"כ בד מובחר (יומא לה.)
כִּי בְּאַרְבַּעַה יְהִיָּה עַל אֶהָרֹן. מכך
שכתוב ארבע פעמים: כתונת בד..
ומכנסי בד.. ובאבנט בד.. ובמצנפת בד
(ויקרא טז, ד)

וּבִין לְבִין יָזָה עַד לְשִׁבַע
אַחֲרוֹן, הכה"ג מזה שבע פעמים על
הפרוכת בין הבדים (מנחות ג, ו)
בְּיוֹם תִּפְלָה עַל יוֹשְׁבֵי
הַשָּׂרוֹן. ביום כיפור

נִקְרָא כָּךְ מְדַרְי מְרוֹן, המלאך
גבריאל נקרא איש לבוש הבדים

הַיּוֹעֵץ לַיְדִידִים קִבְּלַת
חֲרוֹן. שיעץ לרבי ישמעאל: קבלו
עליכם צדיקים וידידים את הגזירה על
מכירת יוסף (פיוט אלה אזכרה ליו"כ)

גַּם נִמְצָא בּוֹ מֶלֶךְ חֲבֵרוֹן, דוד
המלך

בְּזִמְנוֹ פְּזִיז בְּשִׁמְחָה וּבְרוֹן. פיזו
וכרכר לפני הארון באפוד בד (ש"ב ו,
יד)

בַּל יִזְוֶה מִהָאָרוֹן, בטבעות הארון יהיו
הבדים לא יזוז ממנו (שמות כה, טו)

אֵד בְּשִׁלְחוֹן מִתֵּר חֲסָרוֹן. אך אין
דין כזה על בדי השלחן

מִשְׁקָר אֶת עֲצֻמָּה נְצוֹר, בד
פירושו שקר - חרב אל הבדים ונואלו
(ירמיה נ, לו)

כְּשִׁתְּגִיעַ לְזִית עֶצֶר, עוצרים זיתים
בבית הבד שנקרא כך על שם הקורה

וּמִיָּנִי סְכוּת יַחַד תִּתְאַצֵּר. אוגדים
יחד בדי הדס ובדי ערבה (סוכה לג.
וכתובות יז.)

וְאִם חֵלֶק כְּחֵלֶק תִּצָּר, בד בבד
יהיה (שמות ל, לד)

אֶת הַמִּגְפָּה תּוּכַל לְעַצֵּר. נאמר על
מעשה הקטורת.

כתב חידה עשפחתי

הַשְּׁבוּעַ, הַגְּדוּל לְקָטוֹן נֶצֶרְךָ, (רמז:
עיין 'טעם בקטנה')

לֹא קָשָׁה אֶלָּא רָךְ.

לְתַפְלָה כָּל עֵצִים נֶעְרָךְ,

וְכִהְנִים צְוִי לְמַעַן תִּבְרָךְ.

לָמָּה פְּתַחוֹן פֶּה עַל עַם שְׁסָרַח,

יְהִיָּה, מְאוּמָּה שְׁמִמְנָה בָּרַח.

יִזְכֹּר ה', אֶת מִי שִׁירוּשָׁלַיִם
חֲרָךְ!

בְּעֲשָׂרָה הָעוֹלָם נֶעְרָךְ,

מִלְאָךְ, בְּשֵׁם, אֶת יַעֲקֹב בְּרָךְ,

וְיִהְיוּ לְרָצוֹן תִּתְחַנֵּן לְמָרְךָ.

בְּיוֹם וְיוֹם בְּמִגְלָה תִּטְרַח,

"ב" וְגַם "כ" (-בְּמִגְלָה), וְגַם
"יַבִּיעַ" לָךְ.

בְּנַחוּ הַסֶּפֶר יִטְמוֹן,

בְּקִדְשָׁה תַעֲנֶה אָמוֹן,

וּלְפִסַּח עֲנֵה לְבַנְךָ, לְמַעַן יֵאָמוֹן.

הַשְּׁבוּעַ בְּכַפִּילוֹת מְסִתְמוֹן,

וְהִבֵּא גְאֻלָּה בְּשֵׁם הָאוּמוֹן.

אֶחָד בְּפֶה וְאֶחָד בְּלֵב יִזְדַּמּוֹן,

וְגַם כָּךְ אֶת הַקְּדוּשָׁה תִּסְמֹן.

פתרון כתב חידה עפרשת

אחרי מות-קדשים

הפתרון: בד

המלה היא אחת בפתרון,

ולפרושים ארבעה תגיעו

בכשרון. ארבעה פירושים למילה

בד. 1. אריג. 2. מקל. 3. שקר. 4. חלק.

נזכר השבוע אחרי שכרון, אחרי
מות שני בני אהרן

כפית לפה" - מדור שאלתי קל לסעודת שבת

1. למי כן מותר לכהן להטמא? (כ"א, א-ג)
2. באלו דוגמאות מתבטאת מצות 'וקדשתו' [ובעל כרחוק]? (כ"א, ח' רש"י)
3. מה דינה של בת כהן שזינתה [ומה היא גרמה לאביה]? (כ"א, ט' רש"י)
4. "וחללה" - איזו היא 'חללה'? (כ"א, י"ד רש"י)
5. מה ההבדל בסוגי השחין בין "גרב" ל-"ילפת"? (כ"א, כ' רש"י)
6. מהי לשון "וינזרו", וממה על הכהנים להינזר ומתי? (כ"ב, ב' רש"י)
7. "אשר הם מקדישים לי" - מה זה בא לרבות? (כ"ב, ב' רש"י)
8. באיזו טומאה מדובר ב"וטומאתו עליו..."? (כ"ב, ג' רש"י)
9. מה נדרש בגמרא על "ואחר יאכל את הקדשים" [ממתי מותר לאוכלה?]? (כ"ב, ז' רש"י)
10. "ומתו בו" - באיזה מיתה מדובר ומתי חייבים בזה? (כ"ב, ט' רש"י)
11. מה דין בת כהן שנישאת ללוי או לישראל לענין אכילת תרומה? (כ"ב, י"ב)
12. מה ההבדל בין לשון נדר לנדבה? בנדר אומר "הרי ?" , בנדבה אומר "הרי ?" (כ"ב, י"ח רש"י)
13. כיצד נפסל קרבן תודה שלא על ידי מעשה? (כ"ב, כ"ט רש"י)
14. מה בא ה' לומר ב"אני ה'?" (כ"ב, ל' רש"י)
15. מדוע הזכיר בהקשר של חילול/קידוש השם - "המוציא אתכם מארץ מצרים וכו'?" (כ"ב, ל"ג רש"י)
16. מהו זמן 'בין הערביים' (-זמן הקרבת קרבן הפסח)? (כ"ג, ה' רש"י)
17. מדוע בא הכתוב להדגיש ב'מלאכת עבודה'? (כ"ג, ח' רש"י)
18. מה הייתה הכמות של ה'עומר'? (כ"ג, י' רש"י)
19. מהו 'ממחרת השבת' (לענין ספירת העומר)? (כ"ג, י"א רש"י)
20. מיהו "בן איש מצרי"? (כ"ד, י' רש"י)

תשובות מחידון אחרי מות-קדשים: 1/ כי הוא תמיד שם עם עמוד ענן. 2/ כתונת, מכנסי בד, אבנט ומצנפת. 3/ פר משלו ולא משל ציבור 4/ עליו ועל הכהנים. 5/ מזבח החיצון. 6/ הזאה אחת. 7/ אף על פי שהם טמאים שכינה ביניהם. 8/ לשון עת, שהוא מוכן מאתמול. 9/ ההלכה הנלמדת מ"והניחם שם" היא שלא ישתמש עוד בבגדים אלו. 10/ מקום המקודש בקדושת עזרה וזה נמצא בגג בית הפרוה. 11/ לבש 8 בגדים שהולך איתם כול ימות השנה. 12/ נכרת האיש ההוא. 13/ זה דברים האמורים בתורה במשפט, וזה דברים שהם גזירת המלך. 14/ אם היא לא גרושה יכול להנשא עימה - אסור לישא את אחות אשתו... התשובה הנכונה היא: רק לאחר מות אשתו מותר, כלומר כאשר שתיהן בעולם אסור אך כאשר הראשונה נפטרה, מותר. 15/ לפי שיודעים שהבן ירא את אביו יותר מאמו, ובכבוד אב ואם הקדים אב לאם, לפי שגלוי לפניו שהבן מכבד את אמו יותר מאביו, מפני שמשדלתו בדברים. 16/ גם אם אביך אומר לך לחלל שבת אל תשמע לו. 17/ שאם גנבת - סופך לשקר. 18/ לקפח את שכר השומר. 19/ שיש צד להטות בדיו מפני שהוא אדם יותר נכבד. 20/ שלא יאכל מבשר הקודשים לפני שזוקר את הדם.

שבוע הבא (כסיום העלון "מהדורת הניסיון" לצאת לאור) בעז"ה תיערך הגרלה על אחת שאלתי +3 משולחנם של גדולי הדור+ "גיבור כארי" - יהיו 3 זוכים. מי שהשבת יקבל 4 כרטיסים ושבת הבאה יקבל עוד 4 כרטיסים - ינתן לו הספר ללא הגרלה!!! [איך מקבלים כרטיסים? כתב חידה - פתרון ללא הסבר=כרטיס 1. עם הסבר=2 כרטיסים. חידון - 15 שאלות= כרטיס 1, 20 שאלות= 2 כרטיסים] את הפתרון יש לשלוח לכתובת המייל: alonalon7761@gmail.com ניתן לענות גם בסמס ל 0587079876. בהצלחה!!!

הפסוק שעל הקטנה

"אָמַר אֶל־הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אֶהֱרֹן וְאֶמְרָתְךָ אֲלֵהֶם לִנְפֹשׁ לֹא־יִטְמָא בְּעַמּוּיָו - מדוע הכפילות ב'אמירה'? פירש רש"י - "להזהיר גדולים על הקטנים", כלומר שהגדולים יזהירו ויפרישו את הכהנים הקטנים מלהטמא, כיוון שאינם יודעים לשמור את עצמם לבד. אך דרשו בזה על דרכי החינוך - כיצד יקבל הקטן את החשק לתורה ולמצוות? ע"י שיראה את פניו של הגדול שעליו הוא נסמך (אביו, אחיו הגדול וכד') - וזהוהו בקיומן, בחשק ובשמחה ומאור פנים, וזהוהו הזה יקרון עליו ויגביר אף בו את הרצון לכך. וכך מפרש הגר"א את הפסוק "אף עבדך נהנה בהם בשמרם עקב רב" - שהעמל בתורה מזכך את האדם האדם, מעין מה שנזכך משה ארבעים יום וארבעים לילה ונזהר כזוהר הרקיע.

בדיחות

☺ טור אינסופי של אנשים במאפיה בסין מחכה ללחם, בחוץ קור כלבים ולכולם נגמרת הסבלנות. פתאום מגיע איש אחד שדחף ועקף את כל התור - האנשים הזועמים דוחפים אותו מייד אחורה וצועקים עליו. אחרי כמה נסיונות; הוא מנסה עוד פעם ולא מצליח ואז אמר "אם תמשיכו ככה אני לא פותח את המאפיה..."

☺ המורה: "אלי, איזה עץ אתה הכי אוהב?" אלי: "אקליפטוס", המורה: "ואיך כותבים את זה?" אלי: "בעצם אני הכי אוהב דקל"...

☺ אדם שמתעסק ברפואה אלטרנטיבית הציע לי לקחת סם מרפא, מאז הוא לא מרפה ממני...

☺ עצימת עיניים בשכיבה על הספה - גורמת לאישתך לקרוא לך בשמך. בדוק מדעית.

☺ מחפש יליד 1970-1992 שעד גיל 21 הוא לא טס לירח, מתאחד לתביעה ייצוגית וגדולה נגד בזוקה.

☺ היום נופפתי לשכנה שלי 10 דקות, עד שהבנתי שהיא מנקה את החלון...

☺ היום כשפתחתי את המקרר, ראיתי סנדוויץ' עם פתק: 'לא לאכול אותי' אז אכלתי אותו והשארתי פתק: 'אף סנדוויץ' לא יגיד לי מה לעשות'

☺ ילד: 'אמא את אוהבת את הציורים שאני מביא מהגן?' אמא: 'ברור חמודי שלי!' ילד: 'אז למה את שומרת אותם בפח?'

☺ אבישי נכנס לרופא שיניים ומתחיל לצרוח: "אחחח איה אהוץ" הרופא: "למה אתה צועק? אפילו לא נגעתי בך!" אבישי: "אני רק מתאמן..."

☺ 'מוקד הלכה שלום, במה אפשר לעזור?' "רציתי לשאול שאלה: סוכות שחל בראש חודש אומרים הלל של סוכות או של ראש חודש?" - "רק רגע אני מעבירה את זה לרב שידון בזה" "אוקי..." - "אדוני... הרב אומר שמקרה כזה לא הגיוני!!!" - "זה בסדר הסתדרתי אבל יש פה מישהו שרוצה לשאול מה מברכים על גרעין של אבוקדו..."

☺ תייר צרפתי טייל עם חבר ישראלי במרכז תל-אביב ואמר: "אצלנו בצרפת הרחובות מצוחצחים" - "אל תגזים" אמר חברו. "אני לא מגזים, אני מפריז"

☺ שני חברים הולכים למסעדה ואז אחד זורק: "וואי, הקפה היה טעים!" - "לא נכון, זה היה שוקו" לפתע מגיע המלצר ושואל: "תה משובח, אה?"

☺ אני ישן כל כך טוב בלילה, אני עושה את זה אפילו בעיניים עצומות...

☺ אמרתי לאמא: "אמא, תקחי אותי לים ונשב שם להנאתנו... בעצם לא משנה מה! אבל אני רוצה מים ושמש" - "אין בעיה, קח את הדלי ותנקה את החלונות..."

☺ שוטר תפס שיכור אחד שנכנס לרחוב חד סיטרי ב-'אין כניסה', השוטר מתחקר אותו: "לאן אתה חושב שאתה נוסע?" השיכור משיב: "לא יודע אבל אני מבין שאיחרתי כי כולם חוזרים הביתה..."

☺ איש אחד מגיע לרופא ואומר בעצבים: "ד"ר קליין אני חושב שאני מדבר מתוך שינה. הרופא מתפלג ושואל: "מה גורם לך להאמין בזה" האיש: "אני כל בוקר מתעורר צרוד..."